

FDM Travel skriver om de hvide landsbyer:

Andalusiens hvide landsbyer

Det kan være svært at forstå. Men de hvidvaskede landsbyer, pueblo blancos, få kilometer bag Costa del Sol er faktisk ikke overrendte - tværtimod. De er blændende arkitektoniske perler i overvældende bjerglandskaber.

Man kan næppe finde en region i Spanien, hvor de lokale ikke føler, at de adskiller sig fra de andre og føler, at de er enestående. Derfor ville det være en banalitet at beskrive en hvilken som helst region som »stolt og uafhængig«. Alligevel må man sige, at denne følelse er særlig fremherskende i det sydlige Spanien.

Navnet Andalusien bringer minderne frem om de arabiske rødder. Fra 711 til 1492 var større og mindre dele af området under maurisk kontrol. Spor af maurernes herredømme findes overalt i Andalusien i dag, med maurerpaladset i Granada, den tidligere moské og Córdoba, borge i Málaga og Sevilla - og med Spaniens hvide landsbyer, pueblos blancos, der ligger ved små, snoede landeveje i provinserne Cádiz og Málaga.

En af de smukkeste hvide landsbyer er Zahara de la Sierra, der ligger ved azurblå søer.

Så tæt på Costa del Sol

Her er kun en time eller halvanden times kørsel fra en helt anden verden ved Costa del Sol med hidsige aktiviteter. Den kristne generobring, reconquistaen, var ikke i stand til helt at udradere de spor, som de mauriske erobrere fra Marokko efterlod sig. Mange steder gjorde de kristne heller ikke noget for at komme af med en kultur og en arkitektur, der passede godt til klima og landskab.

De hvide landsbyer ligger spredt rundt i 30 kommuner på et overskueligt areal, der ikke er mere end 80 kilometer på kryds og tværs. Hvide kubistiske huse kliner sig i landsbyerne op ad klipper, der øverst domineres af enten en kirke eller en borg efter samme mønster som i det nordlige Marokko.

Ubrique - Pueblos blancos-vejen løber igennem hen ved 30 kommuner i de to provinser Cadíz og Málaga.

På stejle skråninger

Det er ualmindelig pittoresk. Og underligt nok, så føler man, at man har det hele for sig selv, hvis man river et par dage ud af kalenderen under opholdet ved solkysten, lejer en bil og tager på opdagelse i området.

Synet af de hvide huse blandes med duften af timian, rosmarin, basilikum og fennikel fra de omgivende lunde. Bjerge og dale er spækket med oliven- og appelsintræer, solsikkemarkers og gedeflokke.

Den ene by er smukkere end den anden. Men kommer man til Zahara de la Sierra kommer man hurtigt til at mene, at man ikke behøver at se flere. Ingen kan overgå byen, der ligger på en stejl skråning op mod en næsten uindtagelig klippe, der dog kan bestiges ad en sti, der slynger sig fra op til en højtliggende borg fra siden. Den vej, der ser ud til at være længst, er alligevel den korteste - sådan som det ofte er i bjergområder.

Zahara de la Sierra ligger ved en blå-grøn sø, som man har et perfekt udsyn ud over oppe fra borgen. Setenil de las Bodegas må man heller ikke køre udenom. Landsbyen gennemskæres af en smal kløft, og efternavnet refererer til byens gamle vinkældere og vinstuer. Under gigantiske klippeblokke har de lokale gennem århundreder bygget surrealistiske huse uden tag - klippeudhæng fungerer som tag, mens hvide vægge blot har lukket det naturlige hulrum. Her er bodegaer og tapas-barer på striben.

I landsbyen Setenil de Las Bodegas er husene bygget ind under en klippe.

Dramatiske Ronda

Ronda er den mest berømte af de hvide landsbyer, mest fordi det er den by, der har den mest dramatiske beliggenhed på et plateau næsten 800 meter over havet.

Plateuet gennemskæres af en stejl kløft, som forceres af en imponerende stenbro, Puente Nuevo, med robuste søjler og runde buer.

Øverst oppe, hvor kløftens vægge ender, ligger huse med terrasser, der er no-go, hvis man har højdeskræk. Skuespilleren Orson Welles ligger begravet i byen, som han besøgte for at se tyrefægtning.

Ditto gjorde macho-forfatteren Ernest Hemingway, der i Ronda skrev »Hvem ringer klokkerne for« - kærlighedsklassikeren om en amerikansk frivillig og en spansk pige under Den spanske Borgerkrig 1936-1939.

Udsigt over Setenil de las Bodegas.

Let tilgængelige

Ronda er en af Spaniens ældste byer. Den har en farverig og romantisk fortid og var et vigtigt kulturelt centrum i al-Andalus, rigt udsmykket med paladser og moskéer. Tilhører man dem, der stadig kan lade sig fascinere af tyrefægtning, så kan man besøge arenaen, der er en af Spaniens ældste.

Byerne Casares og Gaucín ligger henholdsvis 12 og 22 kilometer nord for motorvejen mellem Marbella og havnebyen Algeciras og er derfor blandt de lettest tilgængelige, og udsigten over Casares er en af de smukkeste i området overhovedet.

Betragter man byen Grazalemas pulserende og ubekymrede dagligdag, sådan som den udfolder sig på byens største plads, skulle man ikke tro, at den lille og rolige bjerglandsby igennem tiderne har været skueplads for mange gruopvækkende begivenheder.

Maurerne befæstede den, da de betragtede den som en vigtig grænseby for Granadas kalifat. De kaldte den Ben-Zalema, »lille Zalema«, men den nåede at vokse sig op til værdigheden som Gran-Zalema, før maurerne i 1485 blev slået tilbage fra byen.

Ronda har den mest dramatiske beliggenhed på et plateau 800 meter over havet.

Røverbander

Efter at være kommet på kristne hænder voksede byen i velstand. Bønderne i omegnen klarede sig godt og ligeså den lokale væveindustri, der fabrikerede tæpper af lokal uld.

Langt senere bragte Napoleons hære død og ødelæggelse til stedet og efterlod et svækket samfund uden forsvarsmuligheder. Skriftlige beretninger fra slutningen af 1800-tallet fortæller triste historier om landsbybeboere, der levede af røverbanderne, som gemte sig i bjergene, om morderiske hemmelige selskaber og anarkistiske grupper af utilfredse arbejdere. Den spanske borgerkrig ramte også Grazalema hårdt, hvilket var tilfældet med mange landlige samfund i Andalusien.

Dele af området dækkes af Sierra-naturparken, hvor det ikke er subtropiske frugter, der er grobund for, men fyr, nåletræer og korkege med vildt og kringlede bjergveje. Det kan tage lang tid at tilbagelægge korte strækninger på en snes kilometer, men turene lønner sig. Og det ligger så forbavsende tæt på turistindustrien ved den solkyst, som C. V. Jørgensen sang om i »Costa del Sol«:

Når solen den forsvinder
fra de hjemlige himmelstrøg,
ja så forsvinder jeg også
sydpå til Spanien og mit luksus-eksil
for at te mig som en tosse
på Costa del Sol, hvor solen den danser

en inciterende flamenco
i min swimming-pool
har keep cool altid været mit motto
mit navn er Günther,
men folk hernede kalder mig Otto

Måske vi skulle invitere C.V. Jørgensen med ind i indlandet bag Solkysten. Eller blot sende ham et postkort.

To ældre herrer får en sherry til siesta.

FAKTA

- Pueblos blancos ligger primært i den østlige del af Cadíz-provinsen og den vestlige del af Málaga-provinsen.
- Blandt de smukkeste hvide landsbyer er Ubrique, Casares, Zahara de la Sierra, Setenil de las Bodegas, Grazamela, Ronda, Gaucín og Jamena de la Frontera.
- Den bedste måde at besøge byerne er i bil.

Copyright © FDM Travel

Reference: <http://www.fdm-travel.dk/spanien/andalusien/andalusiens-hvide-landsbyer.html>